

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Congratulatur fratri è mortis periculo erepto, eumq[ue] hortatur ad
constantiam & obedientiam. Epist. XXXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

Feruoꝝ dif-
cretus qua
ne necessa-
rius
ternat.

feruoꝝ. Vt enim (diuo Bernardo teste) discretio sine feruoꝝe iacet, ita feruoꝝ sine discretione præcipitat. Ita ergo desiderandus est Deus, ita amandus. Ita bonæ voluntatis est feruoꝝ dilatandus, ac si hoc duntaxat die foret viuendum. Atque huius charitatis, huius feruoꝝis exercitia operatq; secundum vires vniuscuiusque metienda sunt, temperandaq; vt si semper esset viuendum & robur & animus ad omnia sufficiant, atque vigeant. Sit itaq; desiderium Deo placendi sine mensura, extendatur vsque ad infinitum. Opera tamen & studia, quibus hic feruoꝝ exercetur, fiant ita, ne quid nimis. Hæc obiter charissime, laudans feruoꝝem, atque simul commonefaciens te discretionis, oro mei sis memor tuis in orationibus. Vale.

Congratulatur fratri è mortis periculo erepto, atque inde occasione sumpta, hortatur eum ad constantiam & obedientiam.

Epistola XXXVI.

F. IOANNES IVSTVS LANSPERGIVS, CARTHVS.
filio suo charissimo Henrico, è mortis discrimine diuino munere erepto.

Lucæ. 15.

Lucæ. 12.

Vt à propo-
sito lapsus i-
dem reuo-
care debeat.

Mat. 12.

Oportuit & me gaudere, quia filius meus mortuus erat, & reuincit perierat & inuentus est. Misertus tui Deus, fili charissime, misertus Prioris patris tui ac confratrum tuorum, misertus denique maximè est mei qui oēs de interitu tuo tristitiam super tristitiam habuissemus. Verùm si iuxta veritatis testimonium ne vnus quidem passer cadit in terram absque prouidentia Dei, quanto minus dulcissimus filius meus Henricus, neq; fortuito, neq; citra Dei prouidentiam cadens in flumen submersusq; in vita seruatur, aut iam fere mortuus vitæ restituitur? Num Deus ipse, qui in periculum te cadere permisit & rursus à periculo, fili mi, te sua magis, quam humana ope eripuit, non potuisset facere, vt ad hoc periculum, non venisses? Potuisset profectò. At si te præseruasset alioqui casurum & mergendum vt non caderes, quis quæso beneficium huius præseruationis diuinæ tibi indicasset? Quis benignitatem Dei super te (quandoquidem periculum nescires) vigilasse nunciaret? Aut qñ tu ei pro huiusmodi præseruationis beneficio gratias ageres, q quod in piculo fuisses & à Deo præmittitus, ante casum præseruatusq; nescires? Permisit igitur te mortis periculo incidere, & tamen eripuit, vt ex beneficio ereptionis (qui præseruationem nescire potuisses) eius bonitatem prouidentiamq; disceres. Age igitur fili mi, nouam vitam inchoaturus quæ spiritualis foret, hoc facto edoctus es carnalem relinquere, veterique vitæ emori. Mortuus es enim, aut inter mortuos tamen computatus es in aquis, vt in nouitate vitæ resuscitatus ambulares. Secundus baptesmus hic tuus fuit, in quo à memoria omnium præteritorum phantasiarum abluerentur. Neminem itaque ex præterita vita patrem fratrem, amicum, dominum &c. deinceps agnosce secundum carnem, nisi qui secundum nouum hominem in Christo pater, frater, amicus aut Dominus sit. In cælo quidem vnum patrem habes Christum Deum matrem dominam tuam Mariam, cuius pietatem credas tibi in periculo pro-

profuisse, & vt fidelis de cætero ei inueniaris, ad futura te seruatum. In terris pater est tibi Prior tuus, confratres & domini tui cum quibus habitas. Hos diligere, ac venerari debes, & eis, obsequi atque seruire, omniumq; aliarum personarum familiaritatem pristinam (nisi quatenus ad Deum promouent) obliuisci, nouam non contrahere. Metuo hanc tentationem futurarum fuisse aliarum præludium, compluresq; diabolica machinatione tibi intentandas. Verùm super firma petra perseuerantia, id est, firmo proposito permanendi cum Christo vsque ad exhalationem spiritus, tu pedes tuos firmes, nec terrearis, quia erit patientiæ & fortitudini tuæ corona: fidem & spem in Deo & beata Maria matre tua colles, ipsos indefinenter pro tui custodia & directione inuoces: nihil patrem tuum Priorem prorsus quantum libet exiguum celes, vt diaboli technas omnes confessione secretorum tuorum confundas & elidas (quia sentio te multum diligi à patre: quod etsi secus esset, nihilominus prouidentia diuina eius ore & consilio te reget & proteget) Eius voluntatem igitur sequaris absque scrupulo, nihil hæsitans, nihil plus interrogans, in bona semper simplicitate & humilitate hoc solum bonum æstimans, quod Prior consulit: fratres vt alias monui, cunctos diligas, non singulares familiaritates facies ad aliquos, cæteris exclusis, sed singulis (quicquid cum Deo fieri potest) morem geras, in seruiam obtemperes, conformeris, concordēs, & eorum beneplacita tuis præferas: nunquam tamen (vt præmonui) ad peccatum declinando. Tuum casum atque præcipitium in flumen (dum audirem) in mentem venit Eufraxiæ, cuius vitam legas in Vitis Patrum, & obedientiæ, humilitati, cæterisq; virtutibus eius te conformes, pro modulo tuo, excepta abstinentia, quæ ad testimonium sanctitatis ei à Domino concessa est mirabiliter, quàm nolo vt frustra stultetq; imitari coneris. Comedas & bibas cum timore Domini & gratiarum actione iuxta consilium Prioris, & stude vt ilis esse communitati in choro & alijs. His paucis vale fili mi in Domino Iesu.

Vt propositum sanctum vsque ad vitæ finem perducendum.

S. Eufraxiæ vita mirabilis.

Contra instabilitatem mentis cordisq; distractionem inter Dei laudes remedium.

Epistola XXXVII.

F. IOANNES IVSTVS LANSBERGIUS, CARTHVS,
charissimo suo filio Hugoni Carthusiæ Coloniensis tyroni S.D.

VNa ferè est omnium fili dilectissime, quærimonia sub diuinis laudibus, his potissimum, quæ vocaliter offeruntur, mentis patii instabilitatem, distrahi ad euagationes cordis, aliudq; sæpenu-mero cum Deo loqui, aliud cogitare. Hac infirmitate quamuis ipse mirum in modum grauer, non deesset tamen remedium, si forem atque sum siue diligentior, siue deuotior, quo huic vitio occurrerem. Tu igitur fili, qui feliciter hoc vti potes remedio, vt potè maiori seruens pietate, id ipsum, in exercitium tibi commendo. Itaque iturus ad orationem seu laudes diuinas post studiosam mentis recollectionem, post intentionem fixam ac certam, qua cõstitues attentè ac deuotè psallere siue orare, principio pollicem manus digito admoueas, quem ad singulos psalmi versus articulatum, hoc est, de artu in artum, & subinde de digito in digitum mutes, dans singulis digitorum artubus versus singulos, perinde ac si eisdem velis numerare, do.

Attentione quam iuuent sub diuinis.